

PÁ 10. listopadu – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Naše misijní práce musí vycházet z hluboké lásky a vděčnosti za to, co Ježíš učinil a dělá v našich životech. Jakákoli jiná motivace je nesprávná. Vycházet z Písma a být v souladu s ním je klíčem úspěšné evangelizace.

„Svůj život máme spojit se životem Pána Ježíše, být na Kristu závislí. Máme jej přijímat jako ‚chlebě života, který sestoupil z nebe‘ a jako čerstvou vodu z pramene, který nikdy nevysychá. Jestliže budeme o svém Pánu stále přemýšlet a jestliže mu naše srdce bude projevovat chválu a vděčnost, pak bude náš náboženský život stále svěží. Naše modlitby se stanou rozmluvami s Bohem, jako kdybychom mluvili s přítelem. A Bůh nám bude osobně sdělovat svá tajemství. Často si pak s radostí uvědomíme přítomnost Pána Ježíše. Pak ‚zahoří‘ i naše srdce, když si uvědomíme, že Pán Ježíš jde životem s námi jako kdysi s Henochem. Jestliže to křesťan opravdu prožívá, projeví se v jeho životě prostota, pokora, mírnost a skromnost. Celé okolí pozná, že se stýká s Ježíšem Kristem a že se od něj učí.“ (COL 129; PM 65)

„Kdo se zajímá jen o sebe, neroste ani nenese ovoce. Jestliže jsi přijal Krista za svého osobního Spasitele, musíš zapomenout na sebe a snažit se pomáhat druhým. Vyprávěj jim o lásce a dobrotě Pána Ježíše. Splň každou uloženou povinnost. Nos na svém srdci problémy jiných lidí a všemi dostupnými prostředky se snaž zachraňovat hynoucí. Když přijmeš Kristova Ducha – Ducha nesobecké lásky a práce pro druhé – porosteš a poneseš ovoce. Ve tvé povaze uzraje ovoce Ducha. Tvá víra zesílí, tvé přesvědčení se prohloubí a tvá láska se zdokonalí. Stále více se budeš podobat Ježíši Kristu v tom, co je čisté, ušlechtilé a krásné.“ (COL 67; PM 31.32)

Otázky k rozhovoru

1. Jak rozumíš Pavlovým slovům v dopise Filipským o kázání Krista z nesprávných pohnutek (Fp 1,15–18)? Jak se můžeme ujistit, že my sami se nedopouštíme podobného jednání?

Fp 1:15-18 „¹⁵Někteří sice kážou Krista také ze závidosti a z řevnivosti, jiní však s dobrým úmyslem. ¹⁶Jedni z lásky, protože vědí, že jsem tu k obhajobě evangelia, ¹⁷druzí z touhy po uplatnění, ne z čistých pohnutek, a domnívají se, že mi v mém vězení způsobí bolest. ¹⁸Ale co na tom! Jen když se jakýmkoli způsobem, ať s postranními úmysly, ať upřímně zvěstuje Kristus; z toho se raduji a budu radovat.“

2. Jaká je vaše osobní zkušenost s realitou Boha a jeho lásky? Můžete na základě vlastních zkušeností kázat druhým upřímně a čestně o Boží dobrotě a lásce? Z čeho vychází vaše svědectví?

3. Jaká byla vaše zkušenost s čekáním na Boží odpověď? Čemu vás to naučilo o Bohu a o podstatě víry?

16:26

✦ Texty na tento týden – L 24:1–12; L 24:36–49; Sk 1:12–26; Žd 10:24.25; Sk 2:1–41; 1K 11:1

✦ Základní verš

„Řekl jim: ‚To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech.‘“ (L 24:44)

Pavel napsal Filipským: „Někteří sice kážou Krista také ze závidosti a z řevnivosti, jiní však s dobrým úmyslem. Jedni z lásky, protože vědí, že jsem tu k obhajobě evangelia, druzí z touhy po uplatnění, ne z čistých pohnutek, a domnívají se, že mi v mém vězení způsobí bolest. Ale co na tom! Jen když se jakýmkoli způsobem, ať s postranními úmysly, ať upřímně zvěstuje Kristus; z toho se raduji a budu radovat“ (Fp 1,15–18).

To jsou velmi silná slova! Pavlovi bylo jedno, zda „s postranními úmysly, nebo upřímně“ – důležité bylo jen to, že je Kristus zvěstován. Na tom Pavlovi záleželo nejvíc. V ideálním případě by však naše pohnutky kázat Krista, misijně pracovat a oslovovat druhé dobrou zprávou měly být motivovány láskou a pravdou. V žádném případě by naší pohnutkou neměly být sobecké ambice, závist nebo prohlubování konfliktu.

Co by mělo být naší motivací kázat Krista? Jak se na tento úkol můžeme připravit?

Tento týden se podíváme na některé události v rané církvi, které nám mohou poskytnout vodítko v souvislosti s motivací pro misijní činnost.

✦ Osnova lekce:

V této lekci se blíže podíváme na život a misijní práci prvotní církve, tedy první generace křesťanů, Ježíšových následovníků. Vybrané pasáže ze dvou Lukášových spisů (evangelium a kniha Skutky) ukazují, co motivovalo tyto první křesťany, aby se sdíleli se svou vírou a aktivně se zapojili do misijního úkolu.

- L 24:1–12 - Silná osobní zkušenost (neděle)
- L 24:36–49 - Pochopení spolehlivé biblické zprávy (pondělí)
- Sk 1:12–26 - Pověření samotným Ježíšem (úterý)
- Sk 2:1–4.36 - Touha představit druhým Krista (středa)
- Sk 2:41–47 - Život ve společenství „učedníků“ (čtvrtek)

NE 5. listopadu – SDÍLENÍ DOBRÉ ZPRÁVY

L 24:1-12 „¹Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. ²Nalezly však kámen od hrobu odvalený. ³Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. ⁴A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. ⁵Zachvátil je [ženy] strach a sklonily tvář k zemi. Ale oni jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? ⁶Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, ⁷že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát.“ ⁸Tu se rozpomenuly na jeho slova, ⁹vrátily se od hrobu a oznámily všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním. ¹⁰Byla to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakubova a s nimi ještě jiné, které to pověděly apoštolům. ¹¹Těm však ta slova připadala jako blouznění a nevěřili jim. ¹²Petr se rozběhl k hrobu, nahlédl dovnitř a uviděl tam ležet jen plátina. Vrátil se v údivu nad tím, co se stalo.“

PO 6. listopadu – PROROCKÝ ZÁKLAD

L 24:36-49 „³⁶Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich. ³⁷Zdělali se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. ³⁸Řekl jim: „Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? ³⁹Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.“ ⁴⁰To řekl a ukázal jim ruce a nohy. ⁴¹Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: „Máte tu něco k jídlu?“ ⁴²Podali mu kus pečené ryby. ⁴³Vzal si a pojedl před nimi.“

⁴⁴Řekl jim: „To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech.“ ⁴⁵Tedy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. ⁴⁶Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; ⁴⁷v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. ⁴⁸Vy jste toho svědky. ⁴⁹Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.““

ÚT 7. listopadu – ČEKÁNÍ A PŘÍPRAVA

Sk 1:12-14 „¹²Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu. ¹³Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův. ¹⁴Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.“

L 24:50-53 „⁵⁰Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl ruce a požehnal jim; ⁵¹a když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe. ⁵²Oni před ním padli na kolena; potom se s velikou radostí navrátili do Jeruzaléma, ⁵³byli stále v chrámě a chválili Boha.“

Sk 1:4-8 „⁴Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházel z Jeruzaléma: „Čekajte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. ⁵Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní.“ ⁶Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ ⁷Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ⁸ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.““

Sk 1:12-26 „¹²Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu. ¹³Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův. ¹⁴Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry. ¹⁵V těch dnech vstal Petr ve shromáždění bratří – bylo tam pohromadě asi sto dvacet lidí – a řekl: ¹⁶„Bratří, muselo se splnit slovo Písma, kde Duch svatý už ústy Davidovými mluvil o Jidášovi, o tom, který na Ježíše přivedl strážce, ¹⁷ačkoliv patřil do počtu nás Dvanácti a byl vyvolen ke stejné službě. ¹⁸Z odměny za svůj zlý čin si koupil pole, ale pak se střemhlav zřítíl, jeho tělo se roztrhlo a všechny vnitřnosti vyhrězly. ¹⁹Všichni obyvatelé Jeruzaléma se o tom dověděli a začali tomu polí říkat ve svém jazyce Hakeldama, to znamená Krvavé pole. ²⁰Neboť je psáno v Knize žalmů: „Jeho obydlí ať zpusťne, ať není nikoho, kdo by v něm bydlel;“ a jinde je psáno: „Jeho pověření ať převezme jiný.“ ²¹Proto jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý čas, kdy Pán Ježíš byl mezi námi, ²²od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat, musí se spolu s námi stát svědkem jeho zmrtychvstání.“ ²³Vybrali tedy dva, Josefa, jménem Barsabas, zvaného Justus, a Matěje; ²⁴pak se modlili: „Ty, Pane, znáš srdce všech lidí; ukaž, koho z těch dvou sis vyvolil, ²⁵aby převzal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš opustil a odešel tam, kam patří.“

²⁶Potom jim dali losy a los padl na Matěje; tak byl připojen k jedenácti apoštolům.“

Žd 10:24.25 „²⁴Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. ²⁵Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.“

ST 8. listopadu – „KTERÉHO VY JSTE UKŘIŽOVALI“

Sk 2:1-4.36 „¹Když nastal den Letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. ²Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. ³A ukázaly se jim jakoby ohněvé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; ⁴všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.

³⁶At' tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.““

Sk 2:5-41 „⁵V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, ⁶a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. ⁷Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galílieje? ⁸Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: ⁹Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, ¹⁰Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, ¹¹židé i obrácení pohané, Krétané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“ ¹²Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“ ¹³Ale jiní říkali s posměškem: „Jsou opilí!“

¹⁴Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozedl hlas a oslovil je: „Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouchejte mě pozorně: ¹⁵Tito lidé nejsou, jak se domníváte, opilí – vždyť je teprve devět hodin ráno. ¹⁶Ale děje se, co bylo řečeno ústy proroka Jóele: ¹⁷A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi, synové vaši a vaše dcery budou mluvit v prorockém vytržení, vaši mládenci budou mít vidění a vaši starci budou mít sny. ¹⁸I na své služebníky a na své služebnice v oněch dnech sešlu svého Ducha, a budou prorokovat. ¹⁹A učiním divy nahoře na nebi a znamenání dole na zemi: krev a oheň a oblaka dýmu. ²⁰Slunce se obrátí v temnotu a měsíc se změní v krev, než přijde den Páně, velký a slavný; ²¹a každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude zachráněn.“ ²²Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky mocnými činy, divy a znamenání, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami víte. ²³Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž a zabili. ²⁴Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolesti smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci. ²⁵David o něm praví: „Viděl jsem Pána stále před sebou, je mi po pravici, abych nezakolísal; ²⁶proto se mé srdce zaradovalo a jazyk můj se rozjásal, nadto i tělo mé odpocívne v naději, ²⁷neboť mě nezanecháš v říši smrti a nedopustíš, aby se tvůj Svatý rozpadl v prach. ²⁸Dal jsi mi poznat cesty života a blízkost tvé tváře mne naplní radostí. ²⁹Bratří, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pohřben; jeho hrob tu máme až dodnes. ³⁰Byl to však prorok a věděl o přísaze, kterou se mu Bůh zavázal, že jeho potomka nastolí na jeho trůn; ³¹viděl do budoucnosti, a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach. ³²Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit. ³³Byl vyvýšen na pravici Boží a přijal Ducha svatého, kterého Otec slíbil; nyní jej seslal na nás, jak to vidíte a slyšíte. ³⁴David nevstoupil na nebe, ale sám říká: „Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, ³⁵dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.“ ³⁶At' tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.“ ³⁷Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratří?“ ³⁸Petr jim odpověděl: „Obraťte se a každý z vás at' přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. ³⁹Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ ⁴⁰A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ ⁴¹Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.“

ČT 9. listopadu – SITUACE V RANÉ CÍRKVI

Sk 2:41-47 „⁴¹Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. ⁴²Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. ⁴³Všech se zmocnila bázeň, ne boť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. ⁴⁴Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. ⁴⁵Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. ⁴⁶Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. ⁴⁷Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.“

1K 11:1 „Jednejte podle mého příkladu, jako já jednám podle příkladu Kristova.“

Výzva

Komu pomáháš, aby začal prožívat vztah s Ježíšem? Hledej způsoby, jak jej přivést do společenství s dalšími věřícími.

